

[Finansministeren.]

medlem hr. Foged spurgte, om der kom en ændring i cirkulæret om henlæggelser til investeringsfond vedrørende fiskerimotorer. Jeg kan hertil svare, at der kommer en sådan ændring.

Jeg tror i øvrigt, det vil være mest praktisk, at jeg tager et par af de spørgsmål op, der har været mest diskuteret her i dag, og anfører et par kommentarer til dem.

Med hensyn til spørgsmålet om transportomkostninger gik mit forslag jo ud på, at den del af udgifterne, der lå over 600 kr., skulle kunne fradrages. Det ærede medlem hr. Hans R. Knudsen vil gerne ned på den del af udgiften, der ligger over 400 kr., og dette er udvalget blevet enig om; dog skal udgiften, der ligger ud over de 400 kr., mindst andrage 100 kr. Jeg har set dette kritiseret mange steder; man siger, at en sådan bestemmelse gør det for indviklet. Jeg er ikke ganske sikker herpå, tværtimod vil det medføre, at en række mindre beløb over 400 kr. ikke fradrages, og da man nu alligevel runder den samlede indtægt af med 50 kr., tror jeg, det er en ganske praktisk regel.

Det ærede medlem hr. Poul Møller rejste spørgsmålet om, hvordan sambeskattede ægtefællers transportudgifter skulle behandles. Her kunne man tænke sig, som det ærede medlem var inde på, at hver af ægtefællerne skulle have befodringsudgifter på 500 kr. for at opnå fradrag. En sådan beregningsmetode må anses for bedst stemmende med motivet for den fastsatte begrænsning i fradraget, hvis dette alene er, at man for hver person vil afskære fra fradragsret for forholdsvis beskedne udgifter til befodrning mellem hjem og arbejdsplads, uanset om der er tale om sambeskattede personer. Men der kan også anføres det modsatte: at den gifte mand også beskattes af hustruens indkomst, og de udgifter af fradragsberettiget natur, som han og hustruen har, fratrækkes under ét. Dette betyder bl. a., at der ikke nægtes fradrag i mandens indkomst for underskud, som hustruen har i sin virksomhed. Det vil formentlig være bedst i overensstemmelse hermed, at sambeskattede ægtefæller kan sammenlægge deres udgifter til befodrning mellem hjem og arbejdsplads, således at der gives fradrag, hvis det samlede beløb er 500 kr. eller

mere. Jeg går ud fra, at det ærede medlem vil være enig med mig i, at bestemmelsen skal forstås sådan.

Ægtefæller, som begge har arbejde, vil som regel have forholdsvis større udgifter til opretholdelse af hjemmet m. m., herunder også til befodrning mellem hjem og arbejdsplads, og dette forhold er der taget hensyn til ved indførelse af hustrufradraget. Dette fradrag er imidlertid relativt beskedent på grund af begrænsningen til 2 000 kr., og det kan vel være rimeligt nok, om sambeskattede ægtefæller ved praktiseringen af den nye regel om fradrag for befodringsudgifter opnår en beskednen fordel. Det ville vel heller ikke være rimeligt, om den skattemæssige stilling med hensyn til fradrag for befodringsudgifter skulle være afhængig af, hvorledes de samlede udgifter til befodrning mellem hjem og arbejdsplads er fordelt mellem de to ægtefæller. Det kunne give mange vanskeligheder, hvis man skulle regne dette ud. Ved beregningen af lønmodtagerfradrag opgøres fradraget for hver sambeskattet person for sig, men det er der givet udtrykkelig hjemmel til i ligningslovens § 9, stk. 5, og det er her det mest fordelagtige for skatteyderne, at der foretages særskilt opgørelse. Spørgsmålet om sammenlægning får i øvrigt også betydning, hvor der er tale om sambeskating med børn, som har indtægt ved lønarbejde eller på anden måde, og i sådanne tilfælde må fremgangsmåden være den samme som for sambeskattede ægtefæller. Som bestemmelsen i lovforslagets § 4 er formuleret, mener jeg, det er uden for enhver tvivl, at et sambeskattet ægtepar kan kræve fradraget beregnet på grundlag af deres samlede udgifter til befodrning mellem hjem og arbejdsplads. Når jeg har nævnt dette så udførligt, er det, for at der ikke skal være nogen tvivl herom, heller ikke ude i befolkningen.

Med hensyn til disse transportudgifter mente det ærede medlem hr. Aksel Larsen, at der burde fastsættes et maksimumsbeløb på 600 kr. Jeg forstår godt det ærede medlems tankegang. Jeg gør imidlertid opmærksom på, at der er mange arbejdere, hvis udgifter til transport overstiger 1 000 kr. Hvis der blev sat et maksimumsbeløb, ville det medføre, at f. eks. en arbejder, som har 1 200 kr. i transportudgift, efter